

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Strasbourg, 2018.3.13.
SWD(2018) 79 final

BIZOTTSÁGI SZOLGÁLATI MUNKADOKUMENTUM

**AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓ -
ÖSSZEFOGLALÓ JELENTÉS**

amely a következő dokumentumot kíséri

**Javaslat
A Tanács ajánlása**

a munkavállalók és az önálló vállalkozók szociális védelemhez való hozzáféréséről

{COM(2018) 132 final}

Kontextus – a szociális jogok európai pillére

2016. március 8-án az Európai Bizottság elfogadta a szociális jogok jövőbeli európai pillérére vonatkozó első előzetes tervezetének előterjesztését tartalmazó közleményt¹. A közlemény ismertette a kezdeményezés indokait, valamint szerepét, alkalmazási körét és jellegét².

Ennek alapján a Bizottság 2016. márciusától december 31-ig tartó széles körű nyilvános konzultációt indított annak érdekében, hogy a javaslatban szereplő tervezettel kapcsolatos visszajelzéseket összegyűjtse, és azokat belefoglalja a javaslat végleges változatába. A konzultáció célja az volt, hogy megvitassák a meglévő szociális jogokat, a munka világa és a társadalmak változó realitásait, valamint a pillérnek a gazdasági és monetáris unió szociális dimenziójában betöltött szerepét. A konzultációs folyamat lezárásaként 2017. január 23-án Európai konferenciára³ került sor. A konzultációs folyamat egyik központi témája az volt, hogy hogyan lehet biztosítani az emberek szociális védelmét a foglalkoztatás minden egyes formájában.

Az érdekelt felek kijelentették, hogy „valamennyi emberre – foglalkoztatási jogállásuktól függetlenül – olyan megfelelő és fenntartható szociális védelemnek kell kiterjednie, kellően figyelembe véve a legkiszolgáltatottabbakat is, amely az ellátás és a szolgáltatásnyújtás integrált megközelítésén alapul, beleértve a nemzeti körülményeket tekintetbe vevő, hozzáférhető és fenntartható egészségügyi ellátást, valamint a főként az otthoni és a közösségi alapú szolgáltatásokra épülő tartós ápolás-gondozást, valamint a hajléktalanok társadalomba történő visszailleszkedéséhez szükséges megfelelő lakhatást és támogatást. A megfelelő mértékű és észszerű időtartamra szóló álláskeresési járadéknak, valamint a megfelelő minimumjövedelem-rendszereknek olyan rugalmas szociális védelmi minimumot kell biztosítaniuk, amely elősegíti a munkaerőpiaci visszailleszkedést. A nyugdíjrendszereknek megfelelő védelmet kell nyújtaniuk az időskori szegénység ellen, ugyanakkor biztosítaniuk kell a fenntarthatóságot is a jövőbeli generáció védelme és a szegénységsújtotta gyermekkor elkerüléséhez szükséges források biztosítása érdekében.”⁴

Más uniós intézmények is nyilatkoztak az ezzel kapcsolatos vitában. Mivel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság⁵ (amely „úgy véli, hogy az Európai Bizottság által a szociális jogok európai pillérének kialakításáról elindított vitáknak ki kellene terjedniük a munkavégzés új formáinak keretében tevékenységet folytató munkavállalók helyzetének kérdésére is, különös tekintettel jogállásuk elismerésének módjára, valamint arra, hogy hogyan lehet biztosítani a társadalombiztosítási és szociális védelmi rendszerekhez való megfelelő hozzáférésüket”), valamint a Régiók Bizottsága⁶ (amely „úgy véli, hogy az új foglalkoztatási formáknak vagy az új közös európai minimumszabályok bevezetésének mindig megfelelő szintű szociális védelmet kell lehetővé tennie”) releváns elemekkel járult

¹ COM(2016) 127 final.

² A közleményhez két szolgálati munkadokumentum tartozik. az első azokat a kulcsfontosságú gazdasági, munkaerőpiaci és társadalmi tendenciákat írja le, amelyekre a pillér épül, és amelyek kezeléséhez annak hozzá kellene járulnia; a második a legrelevánsabb uniós szintű jogi vívmányokra hívja fel a figyelmet. A *Key economic, employment and social trends behind the European Pillar of Social Rights* [A szociális jogok európai pillére mögött meghúzódó kulcsfontosságú gazdasági, foglalkoztatási és társadalmi trendek] (SWD (2016) 51), valamint *The EU social acquis* [Az EU szociális vívmányai] című SWD (2016) 50 bizottsági szolgálati munkadokumentumok (2016. március 8.).

³ [A konferencia weboldala](#).

⁴ SWD(2017) 206 final, elérhető [online](#).

⁵ EESC SOC/542, [online hozzáférhető](#)

⁶ 2868/2016 számú RB-vélemény, [online hozzáférhető](#).

hozzá a vitához, az Európai Parlament⁷ tovább lépve olyan ajánlást sürgetett, amely valamennyi foglalkoztatási formában és önálló vállalkozásban dolgozó emberre kiterjed.

A szociális védelemhez való hozzáféréssel kapcsolatos kezdeményezés

Több érdekelt féllel is folyt konzultáció annak érdekében, hogy a kezdeményezés megalapozott legyen. Ez magában foglalta az EUMSZ 154. cikkében előírt, az európai szociális partnerekkel folytatott kétlépcsős konzultációs eljárást.

1. A bevezető hatásvizsgálat eredményei

A Bizottság összesen kilenc visszajelzést kapott magánszemélyektől/szervezetektől a kezdeti hatásvizsgálatról: hatot Hollandiából, egyet-egyet pedig Belgiumból, Németországból és az Egyesült Királyságból. A Hollandiából magánszemélyektől/szövetségektől kapott visszajelzések hangsúlyozzák a szubszidiaritás elvét, és hogy az önálló vállalkozók saját hatáskörben szeretnék meghozni a saját döntéseiket, ideértve a kockázatok biztosításáról való döntést. Egy, az Egyesült Királyságban működő üzleti szervezet úgy véli, hogy rövid- és középtávon (2–5 év) könnyebb önkéntes rendszereket megvalósítani a tagállamokban, ez azonban nemzeti szintű végrehajtást igényel, amibe a kormányok lehetséges, hogy nehezen egyeznének bele. Az EuroHealthNet visszajelzése a szociális védelemnek az egészségi egyenlőtlenségek csökkentésében játszott jelentős szerepére összpontosít, a német társadalombiztosítási szövetség (DSV) ernyőszervezete pedig támogatja a szociális védelemhez való hozzáférésről szóló vitát, és azt az elképzelést, hogy a szociális védelmi rendszereket a munka világának változásaihoz kell igazítani, hogy kiállják az idő próbáját.

2. A szociális partnerekkel folytatott konzultáció első szakaszának eredményei

A szociális partnerekkel folytatott konzultáció első szakasza 2017. április 29-én indult, és 2017. június 23-án zárult le.

A konzultációra válaszoló szakszervezetek a következők voltak: az Európai Szakszervezetek Szövetsége (ESZSZ), az Eurocadres és a Vállalatvezetők és Menedzserek Európai Szövetsége (CEC), a Független Szakszervezetek Európai Szövetsége (CESI), az Európai Művészeti és Szórakoztatóipari Szövetség (EAEA) és az Európai Újságíró Szövetség (EFJ). Meg kell jegyezni, hogy az ESZSZ válaszában az ESZSZ tíz ágazati szakszervezetének álláspontját is figyelembe vették.

A munkáltatók részéről a következőktől érkeztek válaszok: BusinessEurope (Európai Vállalkozói Szövetség), az Állami és Közszolgáltatási Vállalatok Európai Központja (CEEP), az EuroCommerce, az Európai Kis- és Középvállalkozások Szövetsége (UEAPME), az Európai Fémipari, Műszaki és Technológiaalapú Iparági Munkáltatók Tanácsa (CEEMET), Európai Települések és Régiók Tanácsa (CEMR), az Európai Vegyipari Munkaadók Szövetsége (ECEG), (ECEG), az Európai Szállodák, Éttermek és Kávéházak Európai Szakmai Szövetsége (HOTREC), az Európai Unióban működő kiskereskedelmi, nagykereskedelmi és nemzetközi kereskedelmi képviselő (EuroCommerce), az Európai Unió Mezőgazdasági Szakmai Szervezeteinek Bizottsága keretében működő munkáltatói csoport (GEOPA-COPA) és a foglalkoztatási világszövetség (WEC).

⁷ 2016/2095(INI) számú EP-vélemény, [online hozzáférhető](#).

A szociális védelemhez való hozzáféréssel kapcsolatos kérdések meghatározása

Nagyrészt valamennyi szociális partner egyetértett abban, hogy az atipikus foglalkoztatási formákban dolgozó munkavállalók és az önálló vállalkozók számára problémát jelent a szociális védelemhez való hozzáférés.

A munkáltatók azonban hangsúlyozták, hogy a foglalkoztatási formák igen eltérő típusainak az „atipikus” kategóriába való összevonása nem megfelelő, mivel figyelmen kívül hagyja a formák sokféleségét, valamint az azok keretében dolgozók szükségleteit és igényeit, többek között a szociális védelemhez való hozzáférés tekintetében is (BusinessEurope). A WEC az önálló vállalkozók körében fennálló heterogenitásra is rámutatott. Az Európai Kis- és Középvállalkozások Szövetsége (UEAPME) a nemzeti politikák alapos feltérképezésére, a személyre szabott szociális védelmi rendszerek rendelkezésre állására és kínálatára, valamint a különböző csoportok részvételi arányának lebontására szólított fel. Az Állami és Közszolgáltatási Vállalatok Európai Központja (CEEP) kiemelte a különböző munkaerőpiaci és szociális modelleket, amelyek megmagyarázzák a védelem különböző szintjeit.

Ezzel szemben a szakszervezetek megállapították, hogy a kérdések azonosítása helyes irányba halad, ugyanakkor tovább lehetne őket pontosítani azzal a megállapítással, hogy a munka új formái rossz minőségű állásokat és bizonytalan feltételeket eredményeznek, amelyek inkább vezetnek az étellel kapcsolatos kockázatokkal szembeni védelem hiányához, mint valódi munkalehetőségekhez (ESZSZ, Eurocadres). A kérdéseket ki lehetne terjeszteni a kollektív tárgyaláshoz való jogra, a mindenki számára biztosított méltányos díjazásra, valamint a valamennyi munkavállaló számára biztosított egyesülési szabadságra (EFJ). A szakszervezetek hangsúlyozták továbbá, hogy az összhangot az írásbeli tájékoztatási kötelezettségről szóló irányelvnek a szociális biztonsági rendszerről szóló tájékoztatással való kibővítésére vonatkozó javaslatokkal kell biztosítani. (ETUC, Eurocadres).

A szociális védelmi és foglalkoztatási szolgálatok legfontosabb ágazatai

A szakszervezetek – a fenti, az egyes szakpolitikai területek között megmutatkozó különbségekről szóló pontoktól függetlenül – az összes ágazatot egyformán fontosnak tartják és a szociális védelem integrált és holisztikus megközelítését támogatják, ideértve az 102. számú ILO-egyezmény (valamint a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló rendelet) hatálya alá tartozó valamennyi ágazatot. Ha fontossági sorrendet kell kialakítani, a CEC a nem univerzális ágazatokat részesítené előnyben. Mindenki számára hozzáférést kell biztosítani a kapcsolódó foglalkoztatási szolgálatokhoz.

A munkáltatói oldalról nézve a kép vegyes. A BusinessEurope úgy véli, hogy a kérdés eleve azt feltételezi, hogy ezen a területen uniós kezdeményezés születik (amelyet a szervezet nem támogat). Az EuroCommerce megkérdőjelezi a szociális védelmi területek osztályozásának megvalósíthatóságát, míg a COPA a munkahelyi baleseteket és a foglalkozási megbetegedéseket kívánja kiemelten kezelni. Az HOTREC utal arra, hogy a szociális védelem a tagállamok hatáskörébe tartozik, de hangsúlyozza, hogy a készségeknek, az oktatásnak és a képzésnek minden polgár számára könnyen hozzáférhetőnek kell lennie.

Az uniós kezdeményezés személyi hatálya

A szakszervezetek általában véve előnyben részesítik a széles körű személyi hatályt, és az atipikus foglalkoztatási formákban foglalkoztatott valamennyi munkavállalónak, csakúgy mint az önálló vállalkozóknak az uniós kezdeményezésbe való belefoglalását. Ugyanakkor egyes szereplők először is az alapelvek meghatározását kérték a különböző foglalkoztatási formák jogi természetének közös, uniós szintű értelmezése érdekében (CEC, CESI).

A munkáltatók nem szívesen válaszolnak az uniós kezdeményezés személyi hatályára vonatkozó kérdésre, mivel vagy nem támogatják az EU kezdeményezést (BusinessEurope), vagy a szubszidiaritás elvére hivatkoznak (HOTREC), vagy úgy vélik, hogy a személyi hatály az adott kezdeményezés jellegétől függene (EuroCommerce). A CEMR hangsúlyozza, hogy pontosabban meg kell határozni a foglalkoztatás különböző formáinak jogi természetét, míg a COPA egy uniós jogi kezdeményezésbe valamennyi atipikus munkaviszonyban dolgozó munkavállalót belefoglalná, az önálló vállalkozókat azonban csak egy ajánlásba.

Uniós jogszabályok és uniós szintű eszközök

A BusinessEurope, az UEAPME és az EuroCommerce véleménye szerint az ezen a területen meglévő uniós jogszabályok módosítása nem szükséges és nem megfelelő. A nyitott koordinációs módszer és az európai szemeszter folyamata, beleértve a referenciaértékeket is, megfelelő eszközök lennének a kölcsönös tanulás és a bevált gyakorlatok cseréjének elősegítéséhez. A cél a nemzeti szakpolitikai válaszoknak a többi tagállam releváns gyakorlatából való tanulás révén való javítása lenne. Más munkáltatói érdekképviselői szervezetek az ágazati szociális párbeszédre (COPA), a tagállamok hatásköreire, valamint a szubszidiaritás és az arányosság elvére hívják fel a figyelmet (CEEMET, ECEG, EuroCommerce, WEC és CEEP).

A szakszervezeti oldal úgy véli, hogy javítani kell az uniós jogszabályokat. Az ESZSZ és a CESI szerint a meglévő jogszabályokat jobban érvényre kell juttatni, különösen nemzeti szinten. A CEC megemlíti a magánszemély foglalkoztatási helyzetére vonatkozó tájékoztatáshoz kapcsolódó adminisztratív teher csökkentésének, valamint a jogosultságok tényleges hordozhatósága biztosításának szükségességét.

A tárgyalások megkezdésére való hajlandóság

A szakszervezetek mindegyike jelezte, hogy készen áll a tárgyalások megkezdésére. A szakszervezetek sürgetik a Bizottságot, hogy amennyiben az uniós szociális partnerek nem állapodnak meg a tárgyalásokban, vagy a tárgyalások nem vezetnek eredményre, terjesszen elő jogalkotási javaslatot.

A munkáltatók nem mérlegelik az EUMSZ 155. cikke szerinti párbeszéd kezdeményezését, mivel a – társaktól való tanulástól és a gyakorlatok cseréjétől eltekintve (BusinessEurope) – nem látják be az uniós szintű fellépés szükségét, illetve mivel a szubszidiaritás ebben a témában elsőbbséget élvez (HOTREC, UAPME), és ezért jobban kezelhető a nemzeti kormányokon belül (az EuroCommerce) vagy az ágazati szociális párbeszéd keretében (COPA). Az CEEP hangsúlyozza, hogy elsősorban releváns mutatókat kell meghatározni.

A konzultáció tárgya

Az ESZSZ hiányolta a minőségi munkahelyek létrehozására vonatkozó egyértelmű javaslatokat, valamint a nyomon követésükre szolgáló, többek között a szociális védelemhez való hozzáférés tekintetében elfogadott mutatókat. Ezért az ESZSZ az elégtelen hozzáférés (a szociális védelemhez való hozzáférés hiánya, a jogok hordozhatóságának hiánya, valamint a szociális védelmi jogosultságok átláthatóságának hiánya) meghatározott fő szempontjait megoldásra váró, fontos kihívásoknak minősítette, azonban a hangsúlyt annak megkérdőjelezésére helyezné, hogy az emberek szociális védelmi és foglalkoztatási szolgálatok tekintetében meglévő szociális jogai miért eltérőek.

További konzultáció a szociális partnerekkel

A foglalkoztatási és szociális főigazgatóság kétoldalú megbeszéléseket folytatott mind a 16 szociális partnerrel, amelyek benyújtották álláspontjukat a szociális partnerekkel folytatott konzultáció első szakaszában. Ezekre a megbeszélésekre július 14. és szeptember 5. között került sor. A kétoldalú találkozók célja az volt, hogy a szakmai pontosításokra összpontosítsanak, és amennyiben lehetséges, további információkat gyűjtsenek. A beérkezett információkat e dokumentum vonatkozó fejezetei tartalmazzák.

3. A szociális partnerekkel folytatott konzultáció második szakaszának eredményei

A szociális partnerekkel folytatott konzultáció második szakasza november 20-án indult, és 2018. január 5-én zárult le.

A konzultációra válaszoló szakszervezetek a következők voltak: az Európai Szakszervezetek Szövetsége (ESZSZ), az Eurocadres és a Vállalatvezetők és Menedzserek Európai Szövetsége (CEC), a Független Szakszervezetek Európai Szövetsége (CESI), az Európai Művészeti és Szórakoztatóipari Szövetség (EAEA), az UNI Global Union szakszervezet európai tagozata és a Foglalkoztatási Világszövetség (WEC).

A munkáltatók részéről a következő szervezetektől érkeztek válaszok: a BusinessEurope, az Állami és Közszolgáltatási Vállalatok Európai Központja (CEEP), az EuroCommerce, az Európai Kis- és Középvállalkozások Szövetsége (UEAPME), az Európai Fémipari, Műszaki és Technológiaalapú Iparági Munkáltatók Tanácsa (CEEMET), az Európai Vegyipari Munkaadók Szövetsége (ECEG), valamint az Európai Szállodák, Éttermek és Kávéházak Európai Szakmai Szövetsége (HOTREC).

A fedezetre, az átruházhatóságra és az átláthatóságra vonatkozó célkitűzések

A szakszervezetek egyetértenek a kezdeményezésnek a fedezetre, hordozhatóságra és átláthatóságra vonatkozó célkitűzéseivel. Az ESZSZ szerint rendkívül fontos a formai és a tényleges fedezet, amelyeket ki kell egészíteni a *megfelelő* szociális védelemhez való hozzáféréssel. A járulékoknak és juttatásoknak (az önálló vállalkozók és az atipikus munkavállalók esetében) amennyire csak lehet, meg kell egyezniük a szabványos munkaszerződésekkel alkalmazott munkavállalók esetében alkalmazott járulékokkal és juttatásokkal (CESI). A szociális védelmi jogok egyénekhez való kapcsolásának nem szabad a szociális védelem individualizációjához vezetnie, és a kollektív dimenzióknak továbbra is fenn kell maradnia (EAEA). E jogok, ellátások és jogosultságok teljes körű hordozhatóságát és felhalmozását a foglalkoztatás formájától vagy időtartamától függetlenül biztosítani kell (UNI Europa). Kiemelték a képzési és foglalkoztatási szolgáltatásokhoz való hozzáférés fontosságát is (Eurocadres). Valamennyi szakszervezet egyetért abban, hogy nagyobb átláthatóságra van szükség.

A munkáltatói oldalon a kép meglehetősen vegyes. A legtöbb munkáltatói szervezet nagymértékben egyetért a három célkitűzéssel, de kiemeli a tagállamok hatáskörét ezen a területen (BusinessEurope, EuroCommerce, CEEMET, CEEP és UAPME).

Az ECEG nem osztja azt a nézetet, hogy az atipikus munkavállalók és az önálló vállalkozók csak korlátozott mértékben férnek hozzá a szociális védelemhez, és nem látja szükségesnek a munkavállalók meghatározásának közös, uniós szintű vizsgálatát.

A HOTREC egyetért az átláthatóság növelésének szükségességével, de azzal érvel, hogy a szubszidiaritás elve elsőbbséget élvez, ezért a hordozható rendszerek nemzeti szintű feltérképezését támogatja.

A kötelező vagy önkéntes formai fedezetre vonatkozó lehetőségek

Valamennyi szakszervezet a szabványos munkavállalókéval ekvivalens kötelező formai fedezetet részesíti előnyben (ETUC, EAEA), figyelembe véve azonban a nemzeti hagyományokat is (CEC).

A munkáltatók eltérő véleményeket fogalmaztak meg a lehetőségekről. Az ECEG egyetért abban, hogy a szociális védelmet kötelezővé kell tenni, ugyanakkor a munkavállalók számára biztosítani kell a jogot a fedezet (állami vagy magán) formájának megválasztására. A BusinessEurope kiemelte az önálló vállalkozók választásának szabadságát. A CEEP és az EuroCommerce a foglalkoztatás formáinak sokféleségét és az önálló vállalkozók körében jellemző heterogenitást figyelembe véve az önkéntes formai fedezetet részesíti előnyben. A HOTREC, a CEEMET és az UAPME arra utalt, hogy a szubszidiaritás elvének kellene érvényesülnie.

A tényleges fedezet biztosítását célzó megfelelő intézkedés

A szakszervezetek és a munkáltatók ellentétes álláspontokat képviselnek azzal kapcsolatban, hogy mi a megfelelő intézkedés. A szakszervezetek előnyben részesítik a meglévő rendszereknek a foglalkoztatás valamennyi formájában dolgozó emberekre való kiterjesztését és kiigazítását (ESZSZ), amilyen mértékben csak lehetséges a Szerződések értelmében (CESI). Említésre került egy, a kötelező érvényű minimumelveket és -követelményeket tartalmazó uniós irányelv (Uni europa, eaea), amely azonban nem áthatja alá a meglévő uniós vívmányokat, és nem csökkentheti sem a meglévő nemzeti szabványokat, sem pedig a jogharmonizációt.

Másrésről a munkáltatói szervezetek ellenzik a jogilag kötelező érvényű intézkedéseket ezen a területen, mivel szerintük a szubszidiaritás elve érvényesül (ECEG, HOTREC), ugyanakkor üdvöznék a nyílt koordinációs módszer, az európai szemeszter, a bevált gyakorlatok cseréje, a teljesítményértékelés és a szociális eredménytábla alkalmazását (BusinessEurope). Egyes munkáltatói szervezetek (a CEEP és az EuroCommerce) úgy vélik, hogy a tanácsai ajánlás lenne a megfelelő eszköz.

A hordozhatóság és az átláthatóság biztosítására alkalmas minimumkövetelmények

A szakszervezetek szerint a munkaerőpiaci tendenciák bizonyos közös minimumszabályok bevezetését teszik szükségessé a szociális védelem területén (CESI). A teljes körű hordozhatóságot azáltal kellene biztosítani, hogy a szociális védelmi jogosultságokat kiegyenlített számítás és összesítés alapján a személyekhez kötik, ugyanakkor ez nem vezethet a szociális védelem individualizációjához (ESZSZ).

Egyes munkáltatók egyetértenek a jogok hordozhatóságának elvével, de a jogilag kötelezővé tétele előtt hatásvizsgálatot kérnek (ECEG), vagy azzal érvelnek, hogy a szubszidiaritás elsőbbséget élvez, és előnyben kell részesíteni a meglévő átruházható rendszerek feltérképezését (HOTREC).

Mások azt ajánlják, hogy az EU tevékenysége az általános rendelkezésekre korlátozódjék (UAPME), illetve az átruházhatóságot a minimális szociális védelmi jogokra kívánják korlátozni (EuroCommerce). Az átruházhatóság igazgatási költségét minimális szinten kell tartani, és az új munkáltatónak ne merüljön fel többletköltsége az áthozott jogok érvényesítésének átvállalása esetén (CEEP).

A tárgyalások megkezdésére való hajlandóság

A szakszervezetek mindegyike jelezte, hogy készen áll a tárgyalások megkezdésére. Az ESZSZ-nek azonban meggyőződése, hogy a hivatalos tárgyalások feltételei már nem állnak fenn, a többi szakszervezet pedig arra ösztönzi a Bizottságot, hogy a 2019-es európai választások előtt terjesszen elő jogalkotási javaslatot. A munkáltatók nem mérlegelik az EUMSZ 155. cikke szerinti párbeszéd kezdeményezését, mivel nem látják be az uniós szintű fellépés szükségét.

4. A nyilvános konzultáció eredményei

A nyilvános konzultációra 2017. november 20. és 2018. január 15. között került sor. A nyilvános konzultáció 119 válaszadója között 62 szervezet, 7 közigazgatási szerv, 37 polgár és 13 egyéb kategóriába tartozó válaszadó szerepelt (például kutatóintézetek, hálózatok). A legtöbb válasz olyan országokból érkezett, amelyek fejlett szociális védelmi rendszerekkel rendelkeznek: Németországból (18), Belgiumból (16), Franciaországból (15) és Svédországból (14). 15 állásfoglalás érkezett, elsősorban Németországból (5), Belgiumból (4), Franciaországból (2) és az Egyesült Királyságból (2), mégpedig regionális és központi kormányzatoktól, szociális védelmi szolgáltatóktól, szövetkezetektől, önálló vállalkozók szervezeteitől, egy szakszervezettől, egy nem kormányzati szervezettől és egy vállalatától.

Kihívások

„Egyetért-e Ön azzal, hogy a háttérdokumentum helyesen azonosította a kihívásokat?”

A válaszadók mintegy 2/3-a egyetértett a Bizottság által azonosított kihívásokkal. A legnagyobb egyetértés a tényleges fedezet terén fennálló hiányosságokra vonatkozott, amit a szabályozás összetettsége követett.

	Egyetértek (119 válasz közül)
A formai fedezet hiányosságai	66
A tényleges fedezet hiányosságai	78
A jogok nem megfelelő hordozhatósága	65
Nem megfelelő átláthatóság	69
A szabályozás bonyolultsága	75
Vannak más kihívások is	62

Alapelvek

„Egyetért-e azzal, hogy az esetleges uniós kezdeményezésnek a következő általános szakpolitikai elveket kellene követnie?”

A válaszadók nagy többsége lényegében egyetértett azzal, hogy az esetleges uniós fellépésnek a következő elvek teljesülésére kellene törekednie: valamennyi munkavállaló számára megfelelő szociális védelmet biztosítani a munkaviszonyától függetlenül, a jogokat a munkát végző személyhez kapcsolni és azokat hordozhatóvá tenni, az információkat átláthatóvá tenni és az adminisztratív követelményeket egyszerűsíteni. Csak 14 válaszadó értett egyet azzal a lehetőséggel, hogy „nincs szükség intézkedésre”.

	Egyetértek (119)
--	------------------

	válasz közül)
Munkaviszonyuk jellegétől és időtartamától függetlenül a munkavállalók és – hasonló feltételek mellett – az önálló vállalkozók is jogosultak a megfelelő szociális védelemre;	85
A jogokat a munkát végző személyhez (nem pedig a szerződéshez) kell kötni, és hordozhatóvá kell tenni	72
A jogokat és a kapcsolódó tájékoztatást átláthatóvá kell tenni	86
Az adminisztratív követelményeket le kell egyszerűsíteni	82
Nincs szükség intézkedésre	14

Szakpolitikai lehetőségek

A felsorolt lehetőségek tekintetében a válaszadók 69,7 %-a nyilatkozott úgy, hogy a szociális védelmi jogoknak és kötelezettségeknek minden munkaviszony esetében kötelezőnek kell lenniük, függetlenül a szerződés típusától, és a válaszadók 56,3 %-a úgy véli, hogy az atipikus munkavállalók kötelező védelmét és járulékait a standard munkavállalók szintjéhez kell igazítani.

A válaszadók 64,7 %-a gondolja úgy, hogy a szociális védelmi jogokat és kötelezettségeket valamennyi önálló vállalkozó számára kötelezővé kell tenni, míg a válaszadók 47,1 %-a úgy véli, hogy az önálló vállalkozók kötelező védelmét és járulékait a standard munkavállalók szintjéhez kell igazítani.

Végül a válaszadók 52,94 %-a van azon a véleményen, hogy a tényleges fedezet biztosításának legmegfelelőbb módja a foglalkoztatásban lévő valamennyi személyre kiterjedő egységes szociális védelmi rendszer. A válaszadók 54,6 %-a úgy véli, hogy egy egységes szociális védelmi rendszer az önálló vállalkozók számára is megfelelő lenne.

Eszközök

A válaszadók közel háromnegyede (72,3 %) hangsúlyozza, hogy uniós szintű fellépés szükséges. A válaszadók 54,6 %-a véli úgy, hogy egy új uniós jogszabály (pl. irányelv) bevezetése rendkívül célravezető lenne. A válaszadók mindössze 4,2 %-a véli úgy, hogy egy nem kötelező erejű uniós jogszabály (pl. tanácsi ajánlás) rendkívül célravezető lenne.

Hatások

A válaszadók nagy többsége szerint a szociális védelemhez fűződő jogoknak a foglalkoztatás minden formájára való **kötelezővé tétele** kedvező hatást gyakorolna az európai társadalomra, a munkaerőpiacra, a munkavállalókra, az államháztartásra és a gazdaságra.

„Megítélése szerint a szociális védelemhez kapcsolódó jogok minden foglalkoztatási formára kiterjedő kötelezővé tétele pozitív, semleges vagy negatív hatást gyakorolna a gazdaságra?”

	Pozitív hatás (119 válasz közül)
--	----------------------------------

Versenyképesség	73
Reziliencia és alkalmazkodóképesség	72
Gazdasági növekedés	72

A kis- és középvállalkozásokra (kkv-kre) azonban inkább semleges hatást gyakorolna.

„Megítélése szerint a szociális védelemhez kapcsolódó jogok minden foglalkoztatási formára kiterjedő kötelezővé tétele pozitív, semleges vagy negatív hatással járna a kis- és középvállalkozások tekintetében?”

	Semleges hatás (119 válasz közül)
Költség	51
Verseny	45

Másrésről a szociális védelemhez fűződő jogok **önkéntessé tétele** a jelenleg fennálló hiányosságok mellett semleges/negatív hatást gyakorolna az európai társadalomra, a munkaerőpiacra, a munkavállalókra, az államháztartásra és a gazdaságra.

„Megítélése szerint milyen hatásokkal járna a gazdaság szempontjából a szociális védelemhez kapcsolódó jogok önkéntes alapra helyezése ott, ahol azok hiányosak?”

	Negatív hatás (119 válasz közül)	Semleges hatás (119 válasz közül)
Versenyképesség	45	43
Reziliencia és alkalmazkodóképesség	49	40
Gazdasági növekedés	49	41

A kis- és középvállalkozásokra (kkv-kre) azonban inkább semleges hatást gyakorolna.

„Megítélése szerint milyen hatásokkal járna a kis- és középvállalkozások szempontjából a szociális védelemhez kapcsolódó jogok önkéntes alapra helyezése ott, ahol azok hiányosak?”

	Semleges hatás (119 válasz közül)
Költség	55
Verseny	62